

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI BROJ 32
ŠIBENIK, 11 kolovoza 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Zlatna sloboda

Za sunce kažemo da je zlatno. A isto tako i za zdravlje. Sunce je zlatno, jer njegov oganj i žar, njegove zrake svijetle, blistaju kao žeženo zlato. I zdravlje je zlatno, jer je ono nešto veliko, dragocjeno za čovjeka.

Pa nije samo sunce, i nije samo zdravlje zlatno. Još više nego sunce i zdravlje — zlatna je sloboda.

Sloboda! Ko je ne ljubi? Ko joj se ne klanja?

Bog je darežljiv. Lastavicu je obdario brzinom, a češljugara ljepotom; hrast dugim životom, i ljubicu mirisom. A čovjeku je dao mnogo više: — dao mu je slobodu!

Sloboda je najdragocjeniji Božji dar. Kad čovjek ne bi imao slobode, ne bi bio ni duhovno, razumno biće. Jer u toliko je duhovan i toliko razuman, koliko je slobodan. Sloboda ga uzdiže nad mrtvom i živom prirodom. Ona ga približuje samom Početniku životu, koji je u svojoj biti neograničeno slobodan.

O, zlatna slobodo!

I čudno: Nama katolicima, koji toliko poštujemo, ljubimo i uzvisujemo slobodu, mnogi predbacuju da smo neslobodni i robovi. Robovi crkvenih osjećaja i vjerskih istina.

Tako govore. A neznaju da se nitko nije toliko borio za prava i slobodu čovjeka kao katolička Crkva! Djelima je to pokazala. A djela više i jače dokazuju nego riječi.

Za svetim Pavlom svi crkveni oci i učitelji, svi katolički biskupi i svećenici uče: Čovjek je dijete Božje. I on, kao dijete Božje, ne može i ne smije biti ničiji rob! U Božjem kraljevstvu nema ni roba, ni slobodnjaka. Svi moraju biti slobodni!

Kršćanstvo je već od svog početka, provadalo tu nauku u život. Dosljedno i uporno. Proti mogućnicima i silnicima. Proti carevima, kraljevima i knezovima. Proti kapitalistima, bankarima i magnatima.

Onda, kad se nitko nije usudio ustati na obranu potlačenih i bespravnih robova, kad je ropstvo bilo, i za najzabranije duhove, nešto sasvim obično i razumljivo, ustaje Crkva i ustrajnom, nepopustljivom borbom oslobađa i iz-

Slike iz zemlje trpljenja

Junačke duše

Tjelesnim junacima se divimo, a one koji su jaki duhom poštujemo i ljubimo. To je zato, jer se tijelo pretvara u prah, a duh vječno živi.

Duhovni junaci su kao visoke planinske hridine koje već tisućljeća odolijevaju sunčanoj žegi i snježnoj mećavi. Takvih rema mnogo, ali ih, ipak, ima.

Meksiko je zemlja trpljenja. Još i danas. Jer još uvijek se katolički vjernici ne smiju slobodno prekriziti, još uvijek im nad glavom, radi vjere, visi krvnički mač.

Iz te zemlje trpljenja evo dvije slike.

Meksička vlada je negdje bila priredila zbor koji je morao dokazati odlučnu volju većine građana da se djeca u školi odgajaju bez vjere. Na taj zbor su morali doći svi državni činovnici. I vladine novine su pisale da je zboru prisustvovalo 100.000 ljudi. Međutim, za one koji su znali brojiti bilo ih je samo 10.000! — Tako je, na primjer, od 90 liječnika, namještenih u državnim bolnicama, prisustvovalo samo četiri.

Dok su govornici sipali blatne bombe iz svoje duše na vjeru, dotle je gradom demonstriralo veliko mnoštvo katolika i zahtijevalo poštovanje Boga i vjerski uzgoj svoje djece.

Demonstrantima se pridružio i dječak Carlos, sin neke siromašne radnice. I policaj, koji je — „radi održanja mira i poretka u državi — nastupio protiv njima svom žestinom, baci mu u lice plinovitu bombu koja mladog Carlosa onesvijesti i baci na zemlju. To mu nije bilo dosta nego ga još štapom udari po glavi. da je signula krv.

Kad su pripustoj majci radnici donijeli sina oblivena krvlju, dočeka ga riječima: Sine moj, Carlos! Da li

je za nj najviše i najdragocjenije: njegova zlatna sloboda.

U kulturnim evropskim državama nema više ropstva koje je vladalo u pogansko doba, i koje je još danas uobičajeno kod nekih neprosvjettjenih plemena. Ali, zato, provada se drukčije ropstvo.

Zar nije čovjek rob, kad ne smije propovijedati istinu? Kad mora mučati, dok mu kakvi samozvani silnik kroji pravdu po svojem laktu i zakonski mu nareduje što mora govoriti, pisati i misliti?! Da, i misliti!

To nije tjelesno nego duhovno ropstvo. A teže je robovati duhom nego tijelom! Mi smo već po prirodi, kao ljudi, slobodna bića. A kao kršća-

ni imamo još više prava na slobodu, jer smo po krstu postali posinovljena djeca; postadosmo »sinovi slobodne a ne ropkinje«.

Katolici to znaju, i zato uvijek, pod vodstvom svojih biskupa i svećenika, ustaju junački na noge kad su im ugrožena čovječja ili narodna prava. U borbi za pravu, Božju slobodu ne može ih ništa zastrašiti. — I to je, više puta, razlog da katolike nazivlju nezadovoljnim buntovnicima.

Svaka ptica svojim glasom pjeva, a svi ljudi, ako hoće uistinu biti ljudi, moraju disati jednim duhom, duhom slobode.

Ko ljubi Boga, mora ljubiti i slobodu. Jer nju nam je, dragocjenu i zlatnu, podario On.

Ig.

Katoličke pobjede

Pjesnik trećoredac

Neki misle da su pametni, ako se drže daleko od vjere i njezinih zahtjeva. Osobito im ne mirišu vjerska društva. — Zar može naobražen čovjek biti član Marijine kongregacije ili Trećeg Reda sv. Franja?!

Hvala Bogu da svi tako ne misle i ne osjećaju. Ima ih, i među visoko naobraženim krugovima, koji se upisuju u vjerska društva i bratovštine, i, ponosna čela, skupa s najpriprostijom staricom, stupaju, sa svijećom u ruci, u procesijama.

Jedan od tih je bio i poznati flamanski pjesnik Pavao Speekaert, koji je nedavno umro u Belgiji, u gradu Gand. Bio je trećoredac.

Speekaert je čitav život proveo kao siromah. Sa ženom i osmero djece. Protivnici naše vjere zvali su ga u svoje redove i nudali mu dobru plaću i lagodan život. A pjesnik je odbijao sve te ponude i ostao siromašan, ali ponosan trećoredac.

U životu mu je bilo geslo: „U prvom sam redu katolik.“

Kad govori učenjak . . .

Talijanac Marconi je na daleko proširio svoju slavu. Kao učenjak i pronalazač bežičnog telefona i mnogih drugih radio-električnih tekovina zadužio je čitavo čovječanstvo.

On je učenjak, ali i vjernik. Katolik. Kad treba, on svoju vjeru javno ispovijeda i brani je. Tako je, u zadnje vrijeme, zastupniku agencije Mundo rekao o svojoj vjeri:

„Sama nauka ne može rastumačiti mnoge stvari. Ne može rastumačiti jednu od najvećih tajna: tajnu našega postanka. Ko smo mi? Odakle dolazimo? Kako ulazimo u život? — Ponosno izjavljujem da ja vjerujem i da sam katolik. Vjerujem u silu molitve. A vjerujem u to ne samo kao iskreni katolik, nego i kao čovjek nauke.“

Irillac

Nedjeljno evanđelje

s poukom

IX nedjelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. LUKE (19, 41-47).
U ono vrijeme: Kad se Isus približavaše k Jerusalemu, vidjevši grad, zaplaka nad njim, govoreći: O kad bi i ti znao, i to u ovaj dan tvoj, što je za mir tvoj, a sad je sakriveno od očiju tvojih. Jer će doći dani na tebe: i okružiti će te neprijatelji tvoji opkopom, i opkoliti će te, i pritisnuti će te odasvud, i oboriti će na zemlju tebe, i sinove tvoje, koji su u tebi, i ne će ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato što nijesi poznao vremena pohođenja svoga. I ušavši u hram, stade izgoniti one, što u njemu prodavahu i kupovahu, govoreći im: Pisano je: Dom moj, dom je molitve. A vi načiniste od njega špilju razbojničku. I učaše svaki dan u hramu.

POUKA

Plać je stalni pratilac čovjeka putnika. Plaće kad mu bol para grudi, a plaće i kad mu je duša prepuna veselja.

Dvostruke su boli: tjelesne i duševne. I jedne i druge izmamljuju čovjeku suze na oči. Plać je plać. Gorak u svakom slučaju. Ali najgorčiji je kad ga prouzroči duševna bol. Tada se čitavo čovječje biće trese kao grančica na vjetru.

I Krist je plakao. A morala je strašna tuga obuzimati Njegovu dušu u onom trenutku. Jer Bog ne plaće radi kakve malenkosti. Njegove suze nisu ženske suze, koje se sklizu niz obraze i radi jedne oštre riječi.

Zašto je plakao Isus?

Već tri godine putuje po svojoj rođenoj zemlji, propovijeda vječnu istinu i čini svakome dobro. Sada je pri koncu svog zemaljskog života. Na Cvjetnu nedjelju, na svom slavodobitnom putu u Jeruzalem, zaustavio se na brijevu, koji se izdiže nad tim njegovim ljubljanim gradom.

Krist stoji nad Jeruzalemom i gleda njegove široke ulice i velike zgrade. Sunce sjaji i sve pozlaćuje. I najednom: Božansko lice orosi se suzama. — U tom času Krist nije gledao ljepotu jeruzalemskih palača, ni igranje sunčanih zraka. Vidio je mnogo više: Pred Njim se rastvoriše ljudske duše, i nađe ih opustošene. Umjesto dobrote u njima je kraljevala zloba i opaćina!

Jeruzalema više nema. Nema više ni onih duša koje su, svojom pokvarenošću, prouzročile ropost tog grada. A ipak, kad pogledamo na raspelo, čini nam se da i danas Isus plaće.

Dá, plaće Isus nad današnjim naraštajem koji zna bolje psovati nego moliti, plaće nad čovjekom koji savršenije i jače mrzi nego

ljubi, plaće nad onima koji su zaboravili put u crkvu, ali ne u kavane, krčme i zabavne lokale.

Postadosmo zli. Još je jedva vidljiva Božja slika u nama. One mrvice dobrote koje još u nama preostadoše, pomiješale su se sa zlobom i zloćom i postale su nevidljive.

Eto, to Isusa boli, i On plaće nad pustim grobljem naših duša.

Na braniku

Pastir nad pastirima

Države su kraljevine ili republike. U kraljevini ima najvažniju i zadnju riječ samo jedan čovjek: kralj. On može izdavati nove zakone i opet ih ukinuti.

U republici nije tako. Tamo ne vlada jedan čovjek, nego više njih. Jedino dogovorno i sporazumno mogu nešto narediti ili zabraniti. Pojedincu su vezane ruke, i ne može se protiviti većini.

Krist je osnovao Crkvu kao društvo. Dao joj je i poglavarstvo: zbor apostola, biskupe. — I sad je pitanje: da li je Kristova Crkva slična kraljevini ili republici? Upravlja li s njom samo jedan vrhovni poglavar ili više njih?

Na to pitanje nalazimo odgovor u samim Kristovim riječima, u Evanđelju.

Bilo je to u Cezareji Filipovoj. Tamo je apostol Petar priznao Krista Sinom Božjim. Za to priznanje ga je Gospodin nagradio. Predao mu je vrhovnu vlast u Crkvi. Ovako mu je rekao: „Ja tebi kažem: Ti si Petar (stijena), i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata je paklena neće nadvladati. I daću tebi ključeve kraljevstva nebeskoga. Pa što god ti svežeš na zemlji, biće svezano i na nebesima; i što god razriješiš na zemlji, biće razriješeno i na nebesima”.

To su jasne riječi. Razumljive svakome, i onomu koji nije svršio nikakvih škola.

Starog apostola Šimuna Krist naziva Petrom. — Petar je grčka riječ, i

Što drugi pišu

Dvije mjere

Splitski katolici već odavna misle na gradnju nove katedrale. A u zadnje vrijeme odlučili su pravoslavni u Splitu sagraditi svoju crkvu. Dugo vremena se govorilo na kojem zemljištu bi se sagradile te crkve. I baš o tom pitanju piše splitska „Katolička Riječ” u svom 17. ovogodišnjem broju.

„Zemljište kod sjemeništa jest prostor između „Puti Kraljice Marije” i sjemenišnog dvorišta. Godine 1922 došlo je „Društvo za gradnju nove stolne crkve”, u dogovoru sa Općinskom upravom, do zaključka da se od „Direkcije državnih dobara” traži to zemljište za gradnju nove stolne crkve, jer bi, sa dijelom sjemenišnog dvora, bilo prikladno i dovoljno za tu svrhu. God. 1924 obratilo se u tu svrhu na

Svijet, koji danas proždire sama sebe kao zmija u razdraženosti, neće spasiti ni mudrost, ni bogatstvo. Spasiće ga jedino dobrota!

Ne gledajmo i ne osuđujmo druge. Pogledajmo malo u se; zavirimo u svoju nutrinu. I ako tamo, mjesto dobrote, nađemo stablo zla, pustimo bar jednu iskrenu suzu, koja neka bude za nas početak novog života.

znači stijena ili pećina. Dakle na njemu, kao na kakvoj tvrdoj stijeni, čvrstom temelju, sagradit će svoju Crkvu.

Ko ima u kući ključeve? Gospodar, a ne sluga! I ključeve nebeskog kraljevstva, znak vlasti i upravljanja, predao je Isus Petru.

Nije to bilo samo jedanput. Uvijek je Krist davao Petru prvo mjesto. Za njegovu ljubav mu je bilo osobito stalo, i zato ga pita: Šimune Ivanov, ljubiš li me većma nego ovi?

Zašto to? Zašto traži od njega višu ljubav nego od ostalih apostola? — Jer je baš njemu imao povjeriti uzvišenu službu da pase njegove jaganjce i ovce: vjernike i grešnike.

Petar je najviši pastir Kristovog stada. Pastir nad pastirima. Prvi među apostolima. Kormilar lađe. Vrhovni zapovjednik Crkve. — Tu vlast mu je predao Krist, i tu vlast on odmah izvršuje.

Ko pretsjeda izboru apostola Matije? Ko prvi propovijeda, nakon dolaska Duha Svetoga, Evanđelje? Ko vodi prvi apostolski zbor u Jerusalemu? Ko pohađa i pregledaje crkvene općine koje osnivaju apostoli?

Sve je to Petar!

Tako, ne samo što se on smatra vrhovnim poglavarom Crkve, nego ga, kao takvoga, poštuju i apostoli i prvi vjernici.

I zato je istinita ona stara riječ: *Gdje je Petar, tu je Crkva.*

Defensor

imala graditi na zemljištu sjemeništa. Zato je nakon dugih pregovora stvar riješena tako: Dotično zemljište, kupljeno od Tutorstva za 4000 din., vraća se opet Državnom eraru, a ovaj daje za pravoslavnu crkvu bivši samostan Benediktinki — sv. Marije, gdje je dosada bila žandarska kasarna i pravoslavna kapela, a svojina je „Katoličke vjerezakonske zaklade”. Nazad godina je „Društvo za gradnju nove stolne crkve” pitalo također to zemljište, ali molbi nije bilo udovoljeno. Dakako da zemljište samostana sv. Marije usred grada predstavlja milijunske vrijednosti.

To bi se u čistom književnom jeziku, koji priprosti puk ne razumije, reklo: Ravnopravnost građana u slobodnoj narodnoj državi.

Ličnost dra Mačeka

Beogradski dnevnik „Pravda” nije nimalo raspoložena prema vodi hrvatskog naroda dru Vladku Mačeku. Ona ga zna, katkada, i napasti. Medutim u nedjeljnom broju od 28 srpnja donosi dugi članak, u kojem piše o dru Mačeku i ovo:

„Do narodnih običaja mnogo mu je stalo. O Uskrsu i Božiću narodni se običaji poštuju i drže. U kuću se unosi slama i bor, pije se rakija, ide u crkvu, blagosilje jelo u crkvi, sve po seljački.

Dr. Maček je pošten do srži. Blag kao janje, ali tvrd i nepopustljiv kao svaki kumek. Ako on nešto kaže, onda on to duboko vjeruje. Ako on nešto kaže, onda je to rekao, jer je to nije govo duboko uvjerenje. On je za to svoje uvjerenje u stanju šta god hoćete pretrpjeti.

On je realno religiozan čovjek, ali nema ni trunke klerikalizma. On vjeruje u egzistenciju Boga i da je Isus Krist spasio ljude na Kalvariji, ali to ne radi zato, što bi time pridobio masu, nego zato što zbilja vjeruje.

On ne smatra politiku sredstvom da sebi nagradi pare ili sebe proslavi, nego teškom dužnošću, na koju je on obvezan kao čovjek svom narodu. On je sigurno potpuno svjestan svoje odgovornosti, koju ima prema onima, koji u nj gledaju.”

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI
ELIXIR

IZRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

Podlistak

Iz dnevnika

1. XI. 1934.

Ručao sam. U dvorištu začuh glasnu molitvu. Pođem do prozora i ugledam starog prosjaka. Glava mu bila ružno ošišana, brada neobrijana. Odišlo od sto krpa. I bosonog je bio. Molio je... Dugo je molio. I za žive i za mrtve. Milostinje nije ni trebao pitati, ja sam mu je sam donio.

Kad mu se približih, polako se prekrsti svojom naboranom desnicom, pa otvori otrcanu torbu. U nju mu sašuh malo krumpira, a starac će zahvalno: „Bog te blagoslovio, sinko.” I otiđe.

Podoh za njim do vratiju i sljedećih ga pogledom, dok nije ušao u drugo dvorište, da i tu, Bog zna po koji puta, svojom molitvom upozori ljude na ljubav prema blišnjemu.

17. II. 1935.

Prekjučer sam bio u gradu. Ri-

jetkost — barem za me. Nisam se, stoga, ni dobro snašao. Razgledavao sam znamenitije zgrade, a kad mi je dodijalo: podoh u vrt i sjedoh na klupu. Nije prošlo par časaka, kad začujem: „Novosti”... „Jutarnji list”...

Ogledam se okolo i spazim za ledima otrcanog dječarca. U ruci je nosio skup papira i vikao iz svega grla.

Kad mi se približio, ponudi mi novine. — „Samo dva dinara... jedan i pol... samo pet... uzmite gospodine!”

Maših se u džep i kupih dvije novine više, ne zato da čitam politiku, nego da mi i ja dadem nešto za ručak.

Kad je poodmakao, rekoh: „O, Bože, kako je skupa korica kruha...”

18. III. 1935

Jutros sam se zaželio nagledati pilića. Podoh, stoga, do ograde ko-

košinjaka. Očekivao sam da ću tu naći svu silu piladi, ali se prevarih. Našao sam tek nekoliko pačića i dvije kokoši. Nema ju, dakle, prave majke. Pačići su pastorčad.

Nekoliko časaka sam stajao na-

slonjen na ogradu i promatrao tu obitelj. Kad li privuče svu moju pažnju jedna kokoš. Vidjela je pačića jesti lišće, koje je poispadalo sa grma koji metar visoka, skupila sve sile, ispružila vrat, bacila se u zrak i otrgla jedan list. Onda ga je položila pred kljuniće svoje pastorčadi. I to se je više puta ponovilo.

Ne znam zašto, ali mene je svega zaokupilo pitanje: Koliko je ovakvih mačeha?

Je

MARIJI

Sve što imam Tebi dajem:
Život, zdravlje, sreću svoju,
Miso, pamet, slatke nade,
Um i srce, dušu moju.

Tebi dajem dane mlade,
Ruke, noge, oči sjajne,
Polja, gore i livade,
Mrke noći, zore bajne.

Sve što imam Tebi dajem.
Primi još te cvjetić ubav
Što Ti daje Tvoje dijete;
A taj cvjetić jeste ljubav,

ISUSU

Isuse, dodi.
Ja čekam Tebe;
Bez Tebe mi um
I srce zebe.

Po krivoj stazi
Duša mi luta;
Sašla je davno
S pravoga puta.

U daleke kraje
Misiš mi lete;
Muče ih strasti
Paklene, klete.

Spas mi je u Tebi,
Svojemu vodi.
Zato Te molim:
Isuse, dodi!

MARKO SINOVČIĆ

Šaljite
pretplatu!

Po državi

POLITICKO STANJE. Stvorena je nova politička grupa, zapravo nova stranka. U tu stranku su ušli radikali, s Acom Stanoevićem na čelu, dr. Mehmed Spaho i dr. Anton Korošec. Stranka se zove „Jugoslavenska radikalna zajednica“. — Dr. Maček još ne misli na osnivanje bilo kakve hrvatske stranke. Hrvati su sada svi složni, i oni ne sačinjavaju nikakvu političku stranku nego jedan pokret, koji je zahvatio najviše kao i najniže krugove. Dr. Maček, kao vođa čitavog hrvatskog naroda, izjavljuje da se nijedno, ni ekonomsko ni političko, pitanje ne može uspješno riješiti prije nego li se riješi hrvatsko pitanje. — Dnevna i druga štampa donosi tekst poznatog zagrebačkog memoranduma. — Još uvijek se po mnogim krajevima održavaju veliki i oduševljeni politički sastanci i zborovi priistaša dra Mačeka.

SJEĆANJE NA VELIKOG POKOJNIKA. Splićani su se sjećali godišnjice smrti našeg većkog učenjaka svećenika don Frana Bulića. Dne 28. VII. skupilo se je u Solinu, na Manastirinama, gdje se nalazi njegov grob, veće mnoštvo naroda, koje se pomolilo za njegovu dušu. Mnogi govornici prikazaše što je don Frane učinio za Crkvu, svoj hrvatski narod i za čitavo čovječanstvo. Pjevačko društvo sv. Cecilija zapjevalo je pjesmu „Hrvatskoj“, pjesmu, koju ne dozvolije pjevati kad su don Frana polagali u grob.

POHOD U BELGIJU. Od 24. do 29. kolovoza o. g. priređuje belgijska katolička radnička omladina u Bruxellesu svoj veliki kongres, na kojem će sudjelovati preko 100 tisuća njihovih članova. Kako se ove godine tamo održaje i svjetska izložba, na koju polaze učesnici iz svih krajeva svijeta, radi toga organizira se pohod na kongres. Iz Zagreba se polazi 22. kolovoza. Cijelo putovanje stajaće 3000 dinara. Putem se zadržaje u Münchenu, Frankfurtu i Salzburgu. Prijave se šalju na Odbor za omladinski pohod u Bruxelles — Zagreb, Palmotićeve 3.

OBJAVLJIVANJE KONKORDATA. Konkordat između Svete Stolice i naše države, koji je bio potpisan 25. prošlog mjeseca, još nije objavljen. Ministar pravde dr. Auer izjavio je novinarima da će objavljivanje uslijediti kroz nekoliko dana.

140 PRAUNUČADI. U selu Crnići kraj Stoca živi starica od 97 godina: Mara Stanković. Ona je rodila 6 kćeri i 4 sina, te od njih ima 38 živih unučadi i 140 praunučadi. Od jednog praunučeta ima praunučaka.

ENGLJESKE UČITELJICE KOD NAS. U Split je prošlih dana doputovalo 26 engleskih učiteljica, koje će svoje praznike provesti na našem Jadranu.

MANIFESTACIJE U NERETVI. Dne 28. srpnja bilo je u Neretvi priređeno veliko narodno slavlje. Tog dana je došao u Opuzen dr. Berković, narodni poslanik na listi dra. Mačeka, i održao zbor, kojemu je prisustvovalo mnoštvo naroda sa hrvatskim zastavama. Dr. Berković je u svom govoru rekao i to da su Hrvati za ovu ali ne za ovakovu državu.

NAPUSTILI RAD. 350 radnika „Našičke“ u selu Andrijevcima napustilo je rad radi premalenih plaća, za koje su ti radnici dosada radili.

BIJEDA DALMATINSKOG SELJAKA. Dalmatinski je seljak uvijek kuburio. Jedva je vezivao kraj s krajem. Ali najteže mu je kad mu suša ne natopi škrtu krševitu zemlju. Tada mu prijete glad i smrt. A to se događa ove godine, jer već osam mjeseci nije pala prava kiša. — Za prošle izborne borbe obećana je tom našem seljaku 1 milijarda dinara za javne radove. Kad bi se od te milijarde utrošilo samo 100 milijuna, seljak bi bio spašen od gladi.

IMENOVANJE KARDINALA. Otkada je sklopljen naš konkordat počele su neke novine pisati o imenovanju jednog jugoslavenskog kardinala. „Hrvatska Straža“ piše da, ako dođe do tog imenovanja, u prvom redu dolazi u obzir zagrebački nadbiskup.

ELEKTRIFIKACIJA SJEVERNE DALMACIJE. U najskorije će vrijeme Benkovic i Zemunik dobiti električnu rasvjetu. Poslije bi se imala provesti elektrifikacija i po drugim selima Sjeverne Dalmacije.

KRAĐA IZ GROBNICE. U Novim Dvorima kod Zaprešića neki zlikovci su provalili u grobnicu stare obitelji Jelačić i pokrali skupocjene narukvice i zlatno prstenje.

Sunce i sjena

Više puta smo se susreli. Ali već kod prvog susreta opazih da je malo nesređena. Znao sam da joj sušica ruje po plućima, a računao sam da su joj i živci popustili.

Tako je i bilo. Moje nagoviještanje je sama potvrdila.

Jednog jutra, kad sam se najmanje nadao, približi mi se i počeo mi rastvarati obadvije vratnice svoje duše. Osjetila je, valjda, potrebu da se nekomu razotkrije i izjada, pa je došla k meni.

Životne borbe su je skršile. Mnoge oluje su prohujale nad njezinom glavom, i mnoga munja ju je stresla do temelja. I sad je kao oklaštren hrast ošinut gromom: Pluća joj gnjile, a živci popustiše kao obruči na staroj, rasušnoj bačvi.

To je njezina tjelesna bijeda. Duševna još više pobuduje na samilost.

Život joj je, osim zdravlja, oduzeo i vjeru. Već davno nije klečala u ispovijedaonici, ni pred oltarom. Tako davno, da se niti ne sjeća kad je to bilo zadnji puta. Moliti joj se ne da, jer ne osjeća potrebu, i jer, napokon, ne vjeruje.

Nije ona potpuna bezvjerka. Još vjeruje »u neku Moćnu Desnicu, koja nad nama vlada«, ali sva druga vjerska otajstva su joj tuđa i nerazumljiva.

Vjerujete li u Kristovo Božanstvo?

— O tome nisam nikad mislila — bio je njezin odgovor.

Pokušala mi je i obrazložiti svoju nevjeru. Sasula je preda me mnogo uzroka. Rekla je i ovo: njemu.

Sebi na štetu!

Povijest staroga vijeka nam priča o mudracu Diogenu koji je po atenskim ulicama, danju, sa svjetiljkom u ruci, tražio čovjeka, ali ga nije našao. Iako je bilo dosta ljudi po ulicama, ipak nije našao ni jednoga, kojega bi uistinu mogao nazvati čovjekom!

Kad bi koji Diogen došao danas među nas da li bi našao kojega čovjeka na svom mjestu? Takovoga, koje-

Moguće je i to jedan razlog da izgubih vjeru, što sam u životu susretala slabe svećenike. Svećenike koji su izvršavali svoju službu samo radi novca. Koji su i prema siromahu bili nemilosrdni, kad je trebalo da mu plate za pogreb ili vjenčanje!

Zar sam joj mogao zanijekati, da ima i takovih svećenika? Ne, Nijesam joj zanijekao! Rekoh: Vi ste jednostrani. Gledate samo naliječ slike. Zašto ne okrenete tu sliku i ne pogledate je u pravo lice. Ušli ste u sjenu koju baca visoka kuća, i mislite da osim sjene nema ništa na ovom svijetu. Izadite malo iz te sjene, pa ćete vidjeti kako, na drugom kraju, sjaji žarko sunce, koje svijetli i grije.

Mislite da su svi svećenici škrtice?

Slušajte: Prošlog mjeseca je u Veneciji umro kardinal Lafontaine. Na glas o njegovoj smrti čitava se Venecija zavela u crno i proplakala. Znao zašto? — On je, uz druge svoje odlike, bio veliki prijatelj siromaha. Njegova ljubav prema njima išla je do skrajnjih granica. Sve im je dao što je imao. Jednom, kad više nije imao ništa, skinuo je kaput sa sebe i dao ga siromahu koji je prema njemu pružao ruke.

Ne možemo reći da je bijelo što je crno. Ali zašto uvijek gledate slike s obratne strane? Zašto se uvijek šetate u sjeni, a ne izaći i na sunce koje je tako toplo i plodonosno?

Naučimo se to, pa će nam čitav svijet biti ljepši. A i život u Okulista

mu se ne bi moglo ništa prigovoriti? Teško, veoma teško je na to odgovoriti.

Kakav je današnji čovjek, vidi se po uzgoju djece i ponašanju mladeži. A jedno je i drugo previše žalosno! Ni naš grad nije u tome iznimka.

Nedavno sam se šetao uz morsk obalu kraj Crnice. Prama meni dotrči

Po svijetu

SV. OTAC NA ODMORU. 1. kolovoza sv. Otac Papa otputovao je u svoj ljetnikovac Castel Gandolfo, gdje će provesti, kao i prošle godine, jedan dio ljeta.

„NORMANDIE“ NA POPRAVKU. Najveći francuski parobrod „Normandie“, koji je redavno pušten u moru, morao je biti otpremljen na popravak, jer se, zbog velikih strojeva, previše trese, pa radi toga putnici veoma lako oboje od morske bolesti.

PROGON KATOLIČKIH DRUSTAVA. U Njemačkoj su vlasti zabranile članovima katoličkih organizacija, nošenje uniforme i znakova, stupanje u povorkama, i javno nošenje njihovih zastava. — Njemački katolici su svojim otporom svladali željezom Bismarcka, pa će i Hitlera i Rosenberga.

ZLOČIN NAJGORE VRSTI. Ove je godine u Braziliji bačeno u more oko 4 milijuna kilograma kave. To rade radi toga da ne pade cijena kave. — Mjesto na ljude, mi se, zbog današnje bijede, tužimo na Boga!

skom senatu, za vrijeme jedne debate, neki **REVOLVERI U SENATU.** U argentinskoj čovjek je počeo pucati iz revolvera. Ubrzo je jedan senator, a teže ranjen jedan ministar i jedan narodni poslanik.

POREZ NA KOSU. Djevojke u Americi veoma mnogo troše za bojadisanje kose. U Washingtonu je sada pao jedan prijedlog da američka vlada uvede porez na obojenu kosu u cijeloj američkoj Uniji. — Veoma pametno! Tako bi se ta ludost ograničila na mali broj ludaka.

PRESELJENJE TURAKA. Kemal-paša vijeća u Ankari kako bi se iz Rumunjske u Tursku preselilo 50.000 Turaka.

NEZGODA AUSTRIJSKOG KANCE LARA. Blizu Linza dogodila se teška automobilska nesreća, u kojoj se smrtno ponesrećila supruga kanceara dra Schuschnigga, a on, njegov sinčić i sofer su teško ranjeni.

MUSSOLINIA PRATI SRECA. Nekidan se Mussolini vraćao hidroplanom iz Salerna u Rim. Putem je udario grom u antenu radio aparata. Telegrafist se od silnog udara onesvijestio, a Mussoliniju se, međutim, nije ništa dogodilo.

BIJEDNA KINA. Jedna od najsiromašnijih zemalja je Kina. Tu zemlju svake godine zadešuju velike poplave i razne kužne bolesti. Seljaci u okolici Nancana hrane se isključivo travom i korom od drveta. Radi strašne bijede primorani su prodati vlastitu djecu. Djevojčice ispod 10 godina pročaju se za 30 dolara, od 10 do 14 godina za 50 dolara. To je zato, jer ih, uz nerodicu, gule razni veloposjednici, lihvari i veliki porez.

jedan goli dječak i počne mi, bez svakoga stida, nuditi ribe, koje je bio nalovio, da ih kupim. Razumije se, da sam ga počeo koriti. Ali on nije htio o tome ništa čuti. U to dotrča prama nama neki stariji dječak i počne na nj vikati, što je zamijenio jednu njegovu bolju ribu sa svojom slabijom. Manji je pobjegao, a veći je stao za njim psovati Boga.

Ovakvi prizori nisu rijetki. Mladež sve više gubi stid. Ne priznaje nikakovoga auktoriteta. Ni Božjih ni crkvenih zapovijedi!

Kakovi su današnji roditelji? Odgajaju li svoju djecu u duhu Božjih zapovijedi? Čini se da je njima vrlo malo stalo do toga!

Ne zaslužuje li, dakle, čitav narod, da dolaze nad njega razne kušnje? Koliko se samo Bog psuje! I Bog da bi sve to propustio nekažnjeno? To je nemoguće! Bog nije nikomu za sprdnju. Ko se ruga s Njime, ko Ga psuje, taj neka bude spreman i na najgore!

Mnogi se tuže da nema kiše, da nema Božjega blagoslova. Ali ima i takvih koji kažu: Šta će mi kiša, što će mi blagoslov Božji?! Ja imam ruke, i radim što mogu!

Tako mi je, nedavno, govorio jedan šibenski seljak.

Slabo je. To svi priznajemo. Ali kad sve skupa uzmemo u obzir, onda se moramo čuditi kako nije i gore!

Jedno je sigurno: Kad bismo bili bolji u duši, bilo bi nam bolje i za tijelo.

Ko hoće, može postignuti sve; može postati i svetac. A ko neće, toga Bog neće silom vući za vlasi u nebo. Samo neka zna: To će biti njemu na štetu!

Frš.

Naši dopisi

Dobropoljana

MLADOMISNIČKO SLAVLJE. 21. srpnja naša je Dobropoljana doživjela nezapamćeno mladomislinsko slavlje svoga domoročca don Pere Čikliča.

Marni Dobropoljani okliše zelenilom i slavolucima seoske puteve. Rano ujutro stizavali su vjernici iz svih seča otoka Pašmana i Paklice. U 10 sati brojno svećenstvo uputilo se pro-ejonalno s vjernicima iz crkve do rodne kuće mladomislinske. Kako se na kućnom pragu pojavio mladomislinska, pozdravio ga je toplo, u ime rodbine, brat Ljubo i jedan Križar, koji je deklamovao prigodnu pjesmu? Suze radosnice orosiše sve prisutne, kada je mladomislinska uzbuđenim glasom zahvalio svojim dobrim roditeljima, svom dobrotvoru preč. Cvitanoviću, rodbini i mješćanima na svim ukazanim mu dobročinstvima. Bio je to lijepi rukovet krasnih osjećaja prema svojoj rodbini, prema svojem dragom hrv. aradu, koji je upravo na dan mladomislinske slavlja razvio svoj narodni barjak po čitavoj domovini.

Uz pjevanje „Blagoslovljena Gospod Bog Izraelov“ uputila se procesija do crkve, pred kojom je mladomislinska, drugom prigodnom pjesmom, pozdravila jedna Križarica.

Preko sv. Mi e pjevao je skladni seoski zbor pod vodstvom vlč. župnika Zjačića, a preko prikazanja pjevao je jedan mješćanin solo „Ti si svećenik.“ Preko Mise održao je krasnu prigodnu propovijed njegov bivši župnik vlč. don A. Letinić.

Tog dana Dobropoljana je bila počašćena dolaskom g. J. Silobrićia, koji je sa svojim prijateljima bio gost mladomislinske.

Iza sv. Mise razvila se velebna manifestacija vjerskog i narodnog slavlja, održani su politički i prigodni pozdravi i govori s terase kuće g. Dujmovića. — Preko velikog objeda zareda se su lijepe nazdravice, osobito preč. Cvitanović, Pe-oča, Letinić i vlč. Radića, kao i g. Silobrićia. Mladomislinska je zahvalio svima i podigao svoju čašu u zdravlje i dugi vijek Nj. Sv. Pape Pija XI., Nj. Preuzvišenosti dra Milete i vođe hrv. naroda Dr Mačeka, koji je upravo taj dan slavio svoj rođendan.

Čitavo slavlje proteklo je u najuzornijem redu, na ponos i slogu Dobropoljana i njihovog vrlo domoročca vlč. don Pere Čikliča, koji stupa u život pod devizom: Sve za Boga i hrvatski narod!

Iž Veli

MLADA MISA. Na 28. VII. t. g. Iž Veli je doživio rijetku svečanost. Toga, name, dana prikazao je Ižanin veleč. don Eugen Konatić prvu sv. Missu.

Veselo je slavljenje zvona par dana prije javilo, da to nije obični blagdan. Sve je bilo posebno raspoloženo. Selo je, pak, osobito svečano izgledalo, na dan same slave. Ulrice i pučovi od mladomislinske kuće do crkve, i od crkve do improviziranog oltara, osvanuli su u zelenilu, lepršanju hrvatskih trobojki i šarenih maramica.

U 9.30 s. su se svećenici u svečanom ornatu, s klericima i narodom, uputili iz crkve po mladomislinske. Zatim se je krenulo put oltara. — Dok je mladomislinska prolazio ulicom pjevao je u svečanom tonu „Blagoslovljen“, a saprozora je padala kiša cvijeća.

Prije početka Mise mladomislinska je izrekao zahvalno i oprostajno s'ovo. Zahvalio je Bogu, svojoj majci i dobrotvoru don Marku Cvitanoviću, da je mogao doći do ovog dana.

Propovijed o „Potrebi i važnosti svećenika“, koju je održao prečasnij njegov dobrotvor, narod je pažljivo saslušao. — Iza Mise je bilo ljubljenje ruku i dijeljenje spomen-slićica.

Za ručkom, uz lijepu kitu uzvanika, osobito se izdalo svećensko i togoslovi s toplim nazdravicama.

Poslije podne, iza blagoslova, mladomislinska je vjenčao svog brata. Tako je njegova kuća tog dana slavila dvostruko slavlje.

Mladomislinsku želimo obi je Božjeg blagoslova. — Hospes.

SVE PRIPRAVNO ZA RAT. Mussolini se hvali brojem i spremom svojih vojnika i izjavljuje da je uvijek pripravan na rat s Abesinijom. — Međuim ni Abesinija ne miruje. Na talijansko-abeirskoj granici nalazi se već 400.000 dobro naoružanih abesinskih vojnika. Kažu: za svaki slučaj...

Kalendar

Kolovoz

N.	11	9 Ned. po Duh. - Sv. Suzana
P.	12	Sv. Klara, djevica
U.	13	Sv. Hipolit i Kasijan
S.	14	Sv. Euzebiije Ustap
Č.	15	Velika Gospa
P.	16	Sv. Roko
S.	17	Sv. Hijacint

Sv. Roko

Rodom je Francuz, a živio je u početku 14 vijeka. Bog u izvanrednim i teškim vremenima podiže izvanredne i velike ljude u svojoj Crkvi! Među takve ubrajamo i sv. Roka.

Roko je svoju izvanrednu pobožnost i dobrotu baštinio od svojih plemenitih i pobožnih roditelja. Uz ovu obilatu duhovnu baštinu naslijedio je od oca veliko zemaljsko bogatstvo. Umirući otac preporučio je sinu neka to bogatstvo upotrebi na slavu Božju, a na dobro bijednih i siromašnih.

Iza majčine smrti, dvadesetgodinji Roko, razdijeli bogatu baštinu siromasima, pa se, kao ubogi hodočasnik, uputi u Rim, da se pomoli na grobu sv. apstola Petra i Pavla. Na putu je doznao da u nekim talijanskim gradovima hara kuga. Ta vijest mladog hodočasnika nije natjerala u bijeg, već mu je ubruala mladenačke korake do okuženih gradova.

Roko, obuzet samaritskim žarom, trčao je od mjesta do mjesta, od bolnice do bolnice, da se stavi na službu tim najvećim bijednicima. Taj sveti

žar nije mogla ohladiti ni opravdana bojazan da se ne bi sam okužio. A onima koji su mu prigovarali, zašto svoju nasmijanu mladost tako ludo izlaže, odgovarao bi: „Ko nije spreman da žrtvuje za iskrnjega svoj život, taj neće dobiti vijenca nebeskoga.“

Nebo je pogledalo na molitvu i sveti žar Rokov, pa je kuga u mnogim mjestima sasna nestala.

Napokon se okuži i sam Roko. Da ne bi u bolnici smetao svojim ječanjem i jaukanjem ostale bolesnike pade u neku šumu izvan grada, i tu se zakloni u maloj zapuštenoj kolibi, blizu koje je bio stan nekog vlastelina Gotarda. Pas ovog vlastelina donosio je svakog dana glavu kruha našem svecu.

Vlastelin u početku nije znao kako pas nosi kruh. Jednog dana pade za psom. Na veliku svoju radost našao je sv. Roka. Unapred je ulogu psa uzeo vlastelin, pa je svakog dana donosio svecu hranu i lijekove, dok se nije sasna oporavio i ozdravio.

Kad je svetac ozdravio, povrati se u svoju domovinu. No, baš tada bila su u Francuskoj strašna ratna vremena. Svaki nepoznati čovjek, ili neobično obučeni putnik smatrao se u-hodom. — Nešto slično dogodi se i sv. Roku, pa ga bacise u tamnicu, u kojoj je čamio sve do svoje smrti.

Rokovu nevinost dokazao je Bog u času njegove smrti. Kad je svećenik ušao u tamnicu da mu podijeli zadnje utjehe naše sv. vjere, tamnica je zasjala u nebeskom svijetlu, a na svećevu licu sjalo je nešto božanstveno.

Tako je Gospodin nagradio ljubav i nevinost sv. Roka.

Još i danas molimo pri koncu lauretanskih litanija, da nas Bog, po molitvama sv. Roka, oslobodi od kuige. Izgleda da je Gospodin uslišio naše molitve. Ta već odavno nije nas posjetio taj nemili bič Boži.

ljetu sezonu veliko sniženje cijena. Zamjenjeno dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5 1/2 s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa

VAROŠKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5 1/2 s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 7 s. pp. blagoslov.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. pjevana.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Nedjelja: Sv. Misa u 6 1/2 s.

ŠJEMENISNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4 s. pp. Rozarij, propovijed (XV Subota-Neajelja), blagoslov i ljubljenje sv. Moči.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s. i 10 s. blagoslov. — Pj. Lovre. — Pj. Lovre: Nedjelja: Tih sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tih sv. Mise u 6, 7, 8, i 10 1/2 s.; u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7 1/2 s. pp. blagoslov.

COPPERPAH podmorna boja garantirano za godinu dana isprobana od iskusnih pomaraca. Svih vrsti suhih i uljenih boja, lakov, finisa, katrana, blaka, karbolineja, kistova, kita (štuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslugu.

Preporuča se **VIKTOR SOSIĆ ŠIBENIK** Specijalna trgovina boja laka. Trg Stjepana Radića. Kod crkve Sv. Ivana.

POSMRATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU. (Zagrebačka 7. I)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pomoć prema tarifi. Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8 1/2 do 10 pr. pod. i od 4 1/2 do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

VELIKI IZBOR PROLJETNIH CIPELA ZA DAME, GOSPODU I DJECU. **ŠIBENIK SPLIT** Kralja Tomislava Marulićeva 7.

AMERIČKO-HRVATSKI ZAVOD. Američki Hrvati namjeravaju u Zagrebu sagraditi zavod za školovanje svojih sinova na zagrebačkom sveučilištu. Oni bi se, poslije završetka svojih nauka, vratili u svoje kolonije kao vođe hrvatskog iseljenništva.

TRI GODINE SPAVA. Neka mlada Američanka, imenom Patricija, rodome iz St. Louisa, već tri godine neprekidno spava. Hrane je, pomoću staklene cijevi, mlijekom, jajima i narančinim sokom.

ZA OSTRIJE MJERE. U komunističkoj Rusiji se svaki dan događaju velike krađe. Odgovorne vlasti računaju da je to stoga, što su u desetinama slučajeva kaznenom zakonu biće predviđene veoma blage kazne za takva djela. Sada se javlja težnja da se izmijeni krivični zakonik i pooštre kazne za krađu.

Život Šibenika

BLAGDAN SV. DOMINIKA. U crkvi sv. Dominika bio je ovaj blagdan svečano proslavljen. Devetnica je bila veoma dobro posjećena. Obavile su se i duhovne vježbe za Treći Red, kojemu je pristupilo 6 novih članova. Na sam blagdan crkva je bila čitav dan prepuna svijetla. Pjesmu sv. Dominika „Divne li nade“ od Gounoda, kao i „Divnoj dakle“ od Klementona, otpjevao je Vid Ungaro, đak III. r. gimn., tako divno, da su svi prisutni bili upravo zaneseni. Zbor djevojčica pjevao je, uz to, razne na-božne pjesme.

ZADUSNICE ZA PK. RADICA. U četvrtak su bile u katedrali priredene svečane zadušnice za pokojnog vođu hrvatskog naroda Stjepana Radića. Zadušnicama je prisustvovalo toliko građanstvo i okolišnog seljaštva, da više nije moglo ni stati u katedralu.

HODOČASCE NA VISOVAC. Prošle nedjelje je varoški župnik O. dr. Bilobrk organizirao iz Šibenika hodočašće na Visovac, prigodom blagdana Gospe od Andela. Hodočasnici su pošli posebnim parobrodom. Kad su se pomolili u lijepom visovačkom Marijinom svelištu, pogledali su onaj divni kraj i nauživali se Božje prirode.

DOLAZAK MINISTRA. 4. ovog mjeseca stigao je u Šibenik, na ratnom brodu „Hvar“, ministar vojske i mornarice G. Petar Živković. Kad se iskrcao na obalu prošljedio je automobilom na slapove „Krke“. Sutradan je s istim ratnim brodom otputovao put Splita.

OTVOR PRVOG RAZREDA PREPARANDIJE. Nedavno je iz Šibenika poslana predstavka ministru prosvje, da se početkom nove školske godine otvori prvi razred na mjesnoj preparandiji. G. ministar je obećao otvor prvog razreda, ako se za nj prijavi 28 učenika.

ODLAZAK PRESV. PREPOZITA. U poneđjeljak je otputovao u Varaždinske Toplice, na odmor i liječenje, presv. prepozit don R. Pian. Tamo će se zadržati oko 20 dana.

U FOND NASEG LISTA, mjeso čestitke svojim drugovima mladomislinska, darovao je vlč. don Damjan Rodin 100 dinara; gđa Jelica Roša, mjesto čestitke mladomislinsku don Krešimir Zorić, 40 dinara.

SKUPŠTINA „NAPRETKA“. Dne 18

o. mj. održaće se u Šibeniku konstituirajuća skupština podružnice hrvat. kult. društva „Napredak“. — Novi članovi se mogu upisati u trgovinama Ivana Čičin-Saina i Jure Milat.

PREUZ. BISKUP U KUKLJICI. Župa Kukljica ima, na osami u polju, lijepo Marijino svetište „Gospa od Snijega“, koja se svake godine, uz veliko učesće naroda slavi na 5 kolovoza. Za ovu svečanost pošao je u Kukljicu i preuz. Biskup. U utorak popodne se je Preuzvišeni gospodin povratio u svoju rezidenciju.

Imenovanje svećenstva

Ovih dana je preuz. Biskup povjerio ovogodišnjim mladomislinskim njihova prva službena mjesta. Tom prigodom su i neki drugi svećenici dobili premještanja i nova imenovanja, pa evo ih ovdje donosimo.

Don Zdravko Mašina, stariji prefekt sjemeništa. **Don Josip Spanić,** koralni vikar i župski pomoćnik Šibenik-grad. **Don Krešimir Zorić,** koralni vikar i župski pomoćnik Šibenik-grad. **Don Marijan Magaš,** dušobrižnik Petračana. **Don Petar Mihelić,** dušobrižnik Popovića. **Don Nikola Grgas,** upravitelj župe Ervenik. **Don Mate Klarić,** upravitelj župe Obrovac. **Don Mirko Halbedl,** dušobrižnik Kaprija. **Don Rafael Benamati,** upravitelj župe Murter. **Don Eugen Konatić,** dušobrižnik Islama Latinskog. **Don Mate Luketa,** dušobrižnik Jadrovoća. **Don Srećko Lovrečić,** dušobrižnik u Vrsima. **Don Franjo Paro,** dušobrižnik Zapuntela. **Don Ante Cotić,** upravitelj župe Visočane. **Don Frane Magaš,** dušobrižnik Skabrnje. **Don Petar Čiklič,** upravitelj župe Jasenice. **Don Leopold Uglešić,** upravitelj župe Murvica, i ekskurent Grusi-Briševa. **Don Ante Halo,** upravitelj župe Gorica-Raštare. **O. Ante Pavlov,** franjevac, župski vikar Kruševa. **Don Josip Marčević,** dušobrižnik Kažina. **Don Ante Spika,** dušobrižnik Vira. **Preč. Don Ante Mandić,** začasnij prisjednik Duhovnog Stola sa crvenim pojasom. (Upravite j župe Kukljica).

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLAČE TE DOBRE KOSULJE kupište najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini **F. Krajšek** u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenca Dobriča). Za pro-